



**R. Patris, Francisci Svarez, E Societate Iesv,
Metaphysicarvm Disputationvm, In Qvibvs Et Vniversa
Natvralis Theologia Ordinate Traditvr, Et Qvæstiones Ad
omnes duodecim Aristotelis Libros ...**

Suárez, Francisco

Mogvntiæ ; [Coloniæ Agrippinæ], 1630

Proœmivm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94135](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94135)



DISPUTATIONES
METAPHYSICAE VNIVER-
SAM DOCTRINAM DVODECIM LI-
BRORVM ARISTOTELIS COM-
PREHENDENTES.

AVTHORE R. P. FRANCISCO
Suarez, è Societate IESV.

PROOEMIUM.



DIVINA & supernaturalis Theologia, quamquam diuino lumine principijsque à Deo reuelatis nitatur, quia verò humano discursu & ratiocinatione perficitur, veritatibus etiam naturæ lumine notis iuuatur, eisque ad suos discursus perficiendos, & diuinas veritates illustrandas, tanquam ministris & quasi instrumentis vitur. Inter omnes autem naturales scientias, ea, quæ prima omnium est, & nomen primæ Philosophiæ obtinuit, sacræ ac supernaturali Theologiæ præcipue ministrat. Tum quia ad diuinarum rerum cognitionem inter omnes proximè accedit, tum etiam, quia ea naturalia principia explicat atque confirmat, quæ res vniuersas comprehendunt, omnemque doctrinam quodammodo fulciunt atque sustentant. Hanc igitur ob causam, quamuis grauioribus Sacræ Theologiæ commentationibus, ac disputationibus pertractandis, & in lucem emittendis sum distentus, earum cursum paululum intermittere, vel potius remittere sum coactus, vt quæ de hac naturali sapientia ante plures annos iuuenis elaboraueram, & publicè dictaueram, saltem succisuius temporibus recognoscerem & locupletarem, vt in publicam vtilitatem omnibus communicari possent. Cum enim inter disputandum de diuinis mysterijs hæc Metaphysica dogmata occurrerent, sine quorum cognitione & intelligentia vix, aut ne vix quidem, possunt altiora illa mysteria pro dignitate tractari, cogebat sapè, aut diuinis & supernaturalibus rebus inferiores quæstiones admiscere, quod legentibus ingratum est & parum vtile: aut certè, vt hoc incommodum vitarem, in huiusmodi rebus sententiam meam breuiter proponere, & quasi nudam fidem in eis à legentibus postulare. Quod & mihi quidem molestum, & illis etiam importunum videri merito potuisset. Ita enim hæc principia & veritates Metaphysicæ cum Theologicis conclusionibus ac discursibus cohærent, vt si illorum scientia ac perfectæ cognitio auferatur, horum etiam scientiam nimium labefactari

Franc. Suar. Metaph. Tom. I.

necessè sit. His igitur rationibus & multorum rogatu inductus hoc opus præscribere decreui, in quo Metaphysicas omnes disputationes ea doctrinæ methodo complecterer, quæ ad rerum ipsarum comprehensionem & ad breuitatem aptior sit: reuelatæque sapientiæ inseruiat magis. Quapropter necessarium non erit in plures libros opus hoc distribuere seu partiri, nam breui disputationum numero, ea omnia, quæ huius doctrinæ sunt propria, quæue subiecto eius sub ea ratione, qua in ipsa consideratur, conueniunt, comprehendi & exhauriri possunt: quæ verò ad puram Philosophiam aut Dialecticam pertinent, (in quibus alij Metaphysici scriptores prolixè immorantur) vt aliena à præsentī doctrina, quoad fieri possit, resecabimus. Prius verò, quàm de materia huic doctrinæ subiecta dicere incipiam, de ipsamet sapientia seu Metaphysica, eiusque obiecto, vtilitate, necessitate, attributisque illius atque muneribus, Deo auspice, disserere aggrediar.

DISPUTATIO I.

De natura primæ Philosophiæ, seu Metaphysicæ.



VT à nomine, vt par est, sumatur exordium, varia sunt nomina, partim ab Aristotele, partim ab alijs authoribus, huic doctrinæ imposita. Primò enim appellata est *Sapientia*. 1. Metaphys. c. 2. quoniam de primis rerum causis, & supremis ac difficilimis rebus, & quodammodo de vniuersis entibus disputat. Nec refert quòd 1. Metaphys. *Prudentia* appelletur, id enim cognomen non propriè, sed per analogiam quandam illi accommodatum est: quia sicut in practicis prudentia, ita in speculatiuis hæc sapientia maximè expetenda est. Deinde dicitur absolute & quasi per antonomasiam *Philosophia* 4. libro Metaphys. text. 5. vbi etiam text. 4. & lib. 6. text. 3. *Primæ philosophiæ* nominatur: est enim *Philosophia*, studium sapientiæ: hoc autem studium intra naturæ ordinem in hac scientia acquirenda maximè adhibetur, cum ipsa sapientia sit, & in diuinarum rerum

A

cogni-